

[Kirkeministeren]

var det et skridt i den rigtige retning. Det er et godt politikerudtryk, og jeg synes, jeg skal se positivt på dette udtryk. Det vil være noget, vi kan arbejde videre med.

Jeg har lyst til lige at understrege over for fru Grethe Kindberg Jørgensen, at jeg er af samme opfattelse, nemlig at den danske folkekirke er folkets kirke, så dér ligger vi ikke langt fra hinanden i synspunkter.

Jeg tror, jeg har været inde på de synspunkter, der har været, og jeg kan tilslutte mig de bemærkninger, som er kommet fra alle partiers side om, at man har været glad for udvalgsarbejdet. Jeg vil tilføje, at udvalget har haft meget begrænset tid at arbejde i, så jeg synes, at der også af den grund skal lyde en tak for et effektivt arbejde til dem, der har kunnet fremkomme med beretningen fra deres udvalg.

Når kristeligt folkeparti siger, at det er enigt i domprovstudnævnelserne, og at man med hensyn til de øvrige provsteudnævnelser måske kunne være gået lidt videre, vil jeg blot gentage, at det ikke er sikkert, at det er det helt rigtige, at vi skal begynde at foretage små bispevalg til disse forsamlinger, men det kan vi jo diskutere videre.

Jeg takker for en positiv modtagelse.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling
vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Ninn-Hansen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til kirkeudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

15) Første behandling af:

Forslag til folketingsbeslutning om kandidatudvælgelse i overensstemmelse med valglovens ordlyd efter folketingsvalget den 8. december 1981.

[Af Wilhjelm (VS) m.fl.]

(Beslutningsforslag nr. B 83. Fremsat 13/5 82).

Første næstformand (Ninn-Hansen):

Under forhandlingen om denne sag vil også den af udvalget til valgs prøvelse den 13. maj 1982 afgivne beretning kunne omtales.

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Indenrigsministeren (Erling Olsen, fg.):

Sagen Bjarne Jensen/Rahbæk Møller demonstrerer for regeringen, at valgloven på et væsentligt punkt ikke er entydig. Sagsforløbet viser også, at denne manglende entydighed er smertefuld.

Der er to fortolkninger, som har præget debatten. Den ene giver til resultat, at det er hr. Bjarne Jensen, der bør være medlem af folketinget – det er en fortolkning, som hr. Wilhjelm meget dygtigt har procederet – den anden fortolkning, som regeringen finder er den rigtigste, siger, at det bør være hr. Rahbæk Møller.

Vi synes ikke, det er frugtbart at bruge ret meget mere tid på disse fortolkninger. Vi er overbeviste om, at det er rigtigst at sige, at man bør lade tvivlen falde ud til hr. Rahbæk Møllers fordel. Men det er meget vigtigt, at vi ikke kommer i samme situation én gang til, og derfor har indenrigsministeriet igangsat et arbejde på at få ændret valgloven, således at den på dette vigtige punkt bliver entydig, og det er det, jeg mener at vi i folketingets videre arbejde med disse problemer bør lægge hovedvægten på.

Tastesen (S):

Efter indstilling fra det midlertidige udvalg til prøvelse af valgene godkendte folketinget den 22. december 1981 valghandlingen, de af indenrigsministeriet foretagne beregninger over opgørelser ved dette valg og de på den omdelte fortegnelse anførte 175 kandidater som valgte fra og med den 8. december 1981.

På mødet den 22. december 1981 blev der af hr. Wilhjelm gjort indsigelse mod beregningen vedrørende socialistisk folkepartis mandat i søndre storkreds. Da alle vi 21, der